

คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำต้นเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน
Self-Directed Learning Of Community College Students

อุไรวรรณ ชินพงษ์ (*Uraiwan Chinapong*)¹
ศิริญา พูลสุวรรณ (*Siriyupa Poonsuwan*)²
มนัส บุญประกอบ (*Manut Boonprakob*)³
ดัญดา จามจุรี (*Danulada Jumjuree*)⁴

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำต้นเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน 2) เพื่อพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำต้นเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน 3) เพื่อศึกษาระดับคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำต้นเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน โดยทำการศึกษาเก็บนักศึกษาระดับอนุปริญญาของวิทยาลัยชุมชน ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จากวิทยาลัยชุมชนรวม 10 แห่ง จำนวนนักศึกษา 550 คน โดยใช้แบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำต้นเองแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อ แล้วนำมารวเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำต้นเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน เพื่อพิจารณาการเกาะกลุ่มของ ตัวแปรพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำต้นเอง โดยเลือกสกัดองค์ประกอบด้วยการวิเคราะห์ส่วนประกอบมนุษยศาสตร์ (Principal Component Analysis) ร่วมกับการหมุนแกนตั้งฉาก (Orthogonal Rotation) โดยการหมุนแกนแบบแวริเม็กซ์ (Varimax Rotation) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (α - Coefficient) ของครอนบาก (Cronbach) และวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยการหาความสัมพันธ์คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item-to-total correlation) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่า คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำต้นเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน มีองค์ประกอบ (Factor) 3 ประการ กล่าวคือ ความสามารถในการจัดการตนเอง (Self-managing) การควบคุมและตรวจสอบตนเอง (Self-monitoring) และการปรับปรุงตนเอง (Self-modifying) ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำต้นเอง มีค่าอยู่ระหว่าง 0.43 ถึง 0.66 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่าเท่ากัน 0.94 ซึ่งพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำต้นเองและแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำต้นเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนที่พัฒนา

¹ ศุภณิต ภาษาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ : ประธานที่ปรึกษา

³ อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ : กรรมการที่ปรึกษา

⁴ อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ : กรรมการที่ปรึกษา

ขึ้นนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำบทเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนต่อไป

คำสำคัญ : คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำบทเรียนของ วิทยาลัยชุมชน

Abstract

The purpose of this research was to develop and validate the indicators for the self - directed learning and study the level self - directed learning of community college students. The samples were 550 diploma students of 10 community colleges, in the 2011 academic year. The instrument used in the study was self-directed learning test with five - rating scale. The questionnaire was analyzed using principal components factor analysis with varimax rotation , reliability with Cronbach's coefficient alpha and item-to-total correlation to measure the scale's discrimination.

The research result revealed that : The self-directed learning characteristics inventory for community college students consisted of the self-directed learning characteristics, in three aspects as follows: 1) Self-managing 2) Self-monitoring and 3) Self-modifying. While the discrimination value of the measurement inventory was between 0.43 and 0.66, and it's reliability at 0.94. The scale will assist community college educators to diagnose student learning needs, in order to develop implement teaching strategies that will be the best fit for community college students.

Key word : Self-directed Learning , Community College

บทนำ

วิทยาลัยชุมชน เป็นสถาบันการศึกษาที่จัดตั้งขึ้นมาบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า “บุคคลทุกคนมีศักยภาพอยู่ในตนเองถ้าเขามีโอกาสและได้รับคำแนะนำในการที่ถูกต้องเหมาะสม จะทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ และเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสูงต่อชุมชนและสังคม วิทยาลัยชุมชนจึงเปิดประตูสำหรับทุกคนที่ต้องการเข้าเรียน” (สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน. 2551: 1) วิทยาลัยชุมชน เป็นสถานศึกษาในกำกับของสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งมี พันธกิจหลัก 3 ประการ กล่าวคือ 1) พันธกิจด้านการสอน ประกอบด้วยหลักสูตรอนุปริญญาหรือหลักสูตร 2 ปีแรกของระดับอุดมศึกษา ทั้งสาขาวิชาการและวิชาชีพเพื่อการถ่ายโอนไปศึกษาต่อระดับปริญญา หรือเพื่อประกอบอาชีพ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง ที่เน้นความรู้ ทักษะและสมรรถนะเพื่อการประกอบอาชีพ 2) พันธกิจด้านการฝึกอบรม หลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนาอาชีพและเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้วยการสอนที่ครบวงจรทั้ง

การตลาด เทคโนโลยีและการจัดการ และ 3) พัฒกิจด้านการสอนปรับพื้นฐาน เพื่อเสริมความรู้ให้ผู้เรียนมีความพร้อมก่อนเข้าเรียน ในหลักสูตรอนุปริญญา ก่ออุ่นเป้าหมายผู้เรียน ของวิทยาลัยชุมชนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ไม่สามารถเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้วยสาเหตุความไม่พร้อมด้านต่างๆ เช่น ขาดความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจ ผู้ที่อยู่ในวัยเรียนที่ขาดโอกาสศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและผู้อยู่ในวัยแรงงานที่จำเป็นต้องทำงานในเวลาและใช้เวลามากกว่าเดือนในการศึกษาต่อ ผู้เรียนในวิทยาลัยชุมชนจึงประกอบไปด้วยก่ออุ่น ผู้เรียนที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ที่มีความหลากหลายทั้งด้านวัย อารมณ์ และระดับความรู้ทั้นฐาน เป็นอย่างมากที่กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาในวิทยาลัยชุมชนต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ผู้เรียนในวิทยาลัยชุมชนจึงประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีภาระการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) ที่มาจากการทั้งในระบบโรงเรียนและระบบการศึกษานอกโรงเรียน รวมทั้งผู้เรียนที่มีภาระการศึกษาประจำนิยมตัววิชาชีพ (ปวช.)

การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยชุมชนคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนซึ่งสอดคล้องกับสาระสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ตามมาตรา 22 ที่กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเติบโตตาม

ศักยภาพ และ มาตรา 24 (1) ที่กำหนดให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 11-12) และจากการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรอนุปริญญาในวิทยาลัยชุมชนที่ผ่านมาประสบปัญหาหลายด้านอาทิเช่น ปัญหา การขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน ปัญหาพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาไม่เพียงพอต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา ปัญหาการออกกลางคัน (Drop-out) ของนักศึกษา ซึ่งในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ได้มีการสำรวจจำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคันของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนทั่วประเทศ พบว่า นักศึกษาออกกลางคันร้อยละ 20 ของนักศึกษาที่เข้าเรียนในปีการศึกษานี้ ซึ่งรวมถึงวิทยาลัยชุมชนราชวิสาหกิจ ผู้วิจัยปฏิบัติงานอยู่กับประสบปัญหาการลาออกกลางคันของนักศึกษาเช่นกัน ผลการศึกษาถึงสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนราชวิสาหกิจในปีการศึกษา 2551 พบว่ามีปัญหาด้านความพร้อมในการเรียนของนักศึกษา และด้านความรู้ความสามารถสามารถของนักศึกษา และนักศึกษาขาดทักษะการเรียนด้วยตนเอง (วิทยาลัยชุมชนราชวิสาหกิจ. 2551 : 52) ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ของวิทยาลัยชุมชนจึงมีความจำเป็นที่ผู้เรียนต้องมีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เป็นการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมกับสภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยชุมชน ทั้งนี้ เพราะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจาก การที่ผู้เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ได้แก่ การเป็นผู้เริ่มการเรียนด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบและต้องการเรียนในสิ่งที่ตนเห็นแล้วว่ามีประโยชน์ นอกจากนี้แนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มนิยมที่เน้นเรื่องภาพ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ โดยเชื่อว่ามนุษย์มีธรรมชาติเป็นคนดี มีเรื่องภาพ มีความเป็นบ้าเจอกัน และมีศักดิ์ศรีในการพัฒนาตนเอง ได้อย่างไม่มีขีดจำกัด (สุนทร�� โภบัว. 2546 : 24-26) ประกอบกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เป็นคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาตลอดชีวิตเจ็บเป็นอย่างยิ่งที่ควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพื่อช่วยให้สามารถอ่านรู้วิถีในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข เป็นหึงคนเก่ง และคนดี พร้อมทั้งมีความสามารถในการแสดงทางความรู้ ได้ตลอดชีวิตจนออกจาก การเรียนในระบบโรงเรียน เนื่องจากในปัจจุบันเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้ที่มีลักษณะคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และเป็นผู้ที่มีคุณภาพของชุมชนและองค์กร ผู้เรียนจำเป็น ต้องมีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถด้านวิชาความรู้หลากหลายด้านๆ ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (รุ่งอรุณ ไสวโสกาน. 2549 : 7; วิทยากร เรียงกุล. 2549: 68)

จากแนวคิดข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่องการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน ซึ่งมีการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1

ศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน ระยะที่ 2 พัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ระยะที่ 3 ประเมินประสิทธิผลของแบบการจัดการเรียนรู้ สำหรับบทความนี้เป็นการดำเนินการในระยะที่ 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน
- เพื่อพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน
- เพื่อศึกษาระดับคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นทั้งประโยชน์และแนวทางสำหรับวิทยาลัยชุมชน ดังนี้

- ผลการศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน
- แบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการประเมินคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาวิทยาลัยชุมชน ระดับชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จากวิทยาลัยรวม 15 แห่ง ทั่วประเทศ จำนวนนักศึกษา 11,812 คน และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ได้วิทยาลัยชุมชน จำนวน 10 แห่ง จากทุกภาคของประเทศไทยและสุ่มอย่างง่ายได้จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 550 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอง แบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ

3. การดำเนินการวิจัย

3.1 การพัฒนาเครื่องมือ

3.1.1 ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอในประเด็น ดังนี้ คือ ความหมายของ การเรียนรู้ด้วยการนำเสนอ องค์ประกอบของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอ พฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอ

3.1.2 สังเคราะห์ พฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอ กำหนดนิยามขององค์ประกอบ และพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอ

3.1.3 ตรวจสอบความเป็นไปได้ของนิยามองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

ด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ด้วยการพิจารณาความสอดคล้อง ความครอบคลุมขององค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ กับนิยามเชิงปฏิบัติการ

3.1.4 นำพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและคัดเลือกพฤติกรรมบ่งชี้ที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Congruence) ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป

3.1.5 สร้างข้อคำถามจากพฤติกรรมบ่งชี้ที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นมาสร้างเป็นข้อคำถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมินค่า 5 ระดับ

3.1.6 ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอ กับข้อคำถามที่สร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity)

3.1.7 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามเพื่อวัดพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและคัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Congruence) ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพเหมาะสมและจัดเป็นแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนเพื่อนำไปตรวจสอบคุณภาพขององค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้

3.2 การดำเนินการเก็บข้อมูล นำแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนที่พัฒนาขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลใน

วิทยาลัยชุมชน จำนวน 10 แห่ง จากทุกภาค ของประเทศไทยด้วย วิทยาลัยชุมชน แม่ฮ่องสอน วิทยาลัยชุมชนตาก วิทยาลัย ชุมชนหนองบัวลำภู วิทยาลัยชุมชนยโสธร วิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร วิทยาลัยชุมชน สะแก้ว วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร วิทยาลัย ชุมชนสตูล วิทยาลัยชุมชนยะลาและวิทยาลัย ชุมชนราชวิถี จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 550 คน

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 นำข้อมูลที่ได้มา ตรวจสอบคุณภาพขององค์ประกอบ และ พฤติกรรมบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นด้วยข้อมูลเชิง ประจักษ์ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เพื่อพิจารณา การแก้กลุ่มของตัวแปรพฤติกรรมบ่งชี้ของ คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนองของ นักศึกษาวิทยาลัยชุมชน โดยเลือกสัดองค์ ประกอบด้วยการวิเคราะห์ส่วนประกอบมุข สำคัญ (Principal Component Analysis) ร่วมกับการหมุนแกนตั้งฉาก (Orthogonal Rotation) โดยการหมุนแกนแบบแวริเม็กซ์ (Varimax Rotation)

3.3.2 วิเคราะห์หาค่าสถิติ ที่ฐาน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) และค่าสัมประสิทธิ์ ของการกระจาย (CV.)

3.3.3 วิเคราะห์หาค่า อำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีการหาความ สัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อและคะแนนรวม ทั้งฉบับ (Item-total Correlation) และคัดเลือก ข้อคำถามที่แสดงพฤติกรรมบ่งชี้ที่มีค่า ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3.3.4 วิเคราะห์ค่าความ เชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วย การนำเสนองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนทั้ง ฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์效值 (Alpha Coefficient) ของ cronbach(Cronbach)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง สำรวจคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอง ของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน เพื่อพิจารณา การแก้กลุ่มของตัวแปรพฤติกรรมบ่งชี้ของ คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอง โดย เลือกสัดองค์ประกอบด้วยการวิเคราะห์ส่วน ประกอบมุขสำคัญ (Principal Component Analysis) ร่วมกับการหมุนแกนตั้งฉาก (Orthogonal Rotation) และการหมุนแกนแบบ แวริเม็กซ์ (Varimax Rotation) ผลการ วิเคราะห์องค์ประกอบได้จำนวนองค์ประกอบ (Factor) หรือ ปัจจัย (Component) ค่าไอเกน (Eigen Values) ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percentage of Variance) ค่าร้อยละของความ แปรปรวนสะสม (Cumulative Percentage of Variance) และค่ามั่นคงขององค์ประกอบ (Factor Loading) โดยกำหนดเกณฑ์การ พิจารณาองค์ประกอบที่ได้คือ องค์ประกอบนั้น ต้องมีค่าไอเกน ตั้งแต่ 1.00 และพฤติกรรม บ่งชี้แต่ละตัวในองค์ประกอบมีค่ามั่นคงองค์ ประกอบ ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป และจากการ วิเคราะห์ค่าเมตริกสหสัมพันธ์ โดยใช้สูตร เพียร์สันโปรดักโโนเมนต์ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ได้เมตริก สหสัมพันธ์ 30 ค่า 0.30 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สห สัมพันธ์ของตัวแปรพฤติกรรมบ่งชี้ มีค่าระหว่าง 0.19 - 0.65 และทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ผลการสกัดองค์ประกอบบุญลักษณ์ของการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอเองแสดงการจัดกลุ่มตัวแปรเข้าในแต่ละองค์ประกอบ พบว่ามี 3 องค์ประกอบ อธินายความแปรปรวนได้ร้อยละ 50.37 เมื่อพิจารณาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy พบว่ามี

ค่าเท่ากัน 0.95 และจากการทดสอบนัยสำคัญ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบได้ดังตาราง 1 และ 2

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐานของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน

| ข้อ | ข้อคำถาม | Mean | SD. | CV. | Item total Correlation |
|-----|---|------|------|-------|------------------------|
| 1. | ข้าพเจ้าเลือกวิธีเรียนในสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจ | 4.25 | 0.66 | 15.49 | 0.47 |
| 2. | ข้าพเจ้าบอกได้ว่าข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้สิ่งใด | 4.02 | 0.65 | 16.10 | 0.50 |
| 3. | ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้สิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิตของข้าพเจ้า | 3.77 | 0.72 | 19.03 | 0.51 |
| 4. | ข้าพเจ้าสามารถกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจนทุกครั้ง | 4.38 | 0.66 | 15.08 | 0.43 |
| 5. | ข้าพเจ้าสามารถวางแผนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเมื่อต้องการที่จะเรียนรู้ | 3.77 | 0.67 | 17.81 | 0.53 |
| 6. | ข้าพเจ้าสามารถกำหนดขั้นตอนในการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน | 3.64 | 0.68 | 18.69 | 0.56 |
| 7. | ข้าพเจ้าสามารถจัดลำดับความสำคัญของขั้นตอนการเรียนรู้ได้ | 3.73 | 0.65 | 17.33 | 0.59 |
| 8. | ข้าพเจ้าสามารถเลือกวิธีเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้ | 3.92 | 0.66 | 16.81 | 0.61 |
| 9. | ข้าพเจ้าสามารถดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นได้ในระยะเวลาที่กำหนด | 3.74 | 0.69 | 18.46 | 0.61 |
| 10. | ข้าพเจ้าจะสืบค้นหรือสอบถามจากผู้รู้อยู่เสมอหากต้องเรียนรู้ในสิ่งที่ยากและไม่เข้าใจในเนื้อหา | 3.91 | .70 | 17.89 | 0.53 |
| 11. | ข้าพเจ้ารู้ว่าจะหาข้อมูลจากแหล่งใดเมื่อต้องการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง | 3.94 | 0.69 | 17.43 | 0.56 |
| 12. | ข้าพเจ้าจะค้นคว้าหาข้อมูลจากหลายแหล่งเมื่อต้องการหาข้อมูล | 3.84 | 0.72 | 18.73 | 0.59 |
| 13. | ข้าพเจ้าสามารถเลือกแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมกับเนื้อหาได้ | 3.84 | 0.66 | 17.18 | 0.63 |
| 14. | ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองให้ทำในสิ่งที่ควรกระทำการเรียนได้ | 3.75 | 0.69 | 18.53 | 0.64 |
| 15. | ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติพิธีกรรม/กิจกรรมหรือชั้นงาน ที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ | 3.90 | 0.68 | 17.56 | 0.64 |
| 16. | ข้าพเจ้าสามารถตรวจสอบผลการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดได้ | 3.96 | 0.69 | 17.34 | 0.58 |

ตาราง 1 (ต่อ)

| ข้อ | ข้อค่าถาม | Mean | SD. | CV. | Item total Correlation |
|-----|---|------|------|-------|------------------------|
| 17. | ข้าพเจ้าสามารถตรวจสอบผลการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง | 3.71 | 0.74 | 20.02 | 0.65 |
| 18. | ข้าพเจ้ารู้ว่าตนเองมีความสามารถอย่างไรในระดับใด | 3.82 | 0.72 | 18.93 | 0.61 |
| 19. | ข้าพเจ้าสามารถประเมินผลสำเร็จในการเรียนรู้ของตนเองได้ | 3.73 | 0.69 | 18.48 | 0.61 |
| 20. | ข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือบันปูรุ่งแผนการเรียนรู้ของตนเอง | 3.81 | 0.69 | 18.23 | 0.62 |
| 21. | ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือบันปูรุ่งแผนการเรียนรู้ของตนเอง | 3.91 | 0.69 | 17.51 | 0.61 |
| 22. | ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือบันปูรุ่งแผนการเรียนรู้ของตนเอง | 3.87 | 0.69 | 17.91 | 0.66 |
| 23. | ข้าพเจ้าใช้เหตุผลในการเลือกหรือตัดสินใจในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือบันปูรุ่งแผนการเรียนรู้ของตนเองเสมอ | 3.81 | 0.72 | 18.81 | 0.63 |
| 24. | ข้าพเจ้ารู้ข้อนักพร่องในการเรียนของตนเอง | 3.98 | 0.74 | 18.64 | 0.52 |
| 25. | ข้าพเจ้ารู้ว่าควรแก้ไขข้อนักพร่องของตนเองอย่างไร | 3.92 | 0.70 | 17.97 | 0.63 |
| 26. | ข้าพเจ้าสามารถหาข้อมูล/ความรู้/วิธีการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขข้อนักพร่องของตนเอง | 3.79 | 0.69 | 18.33 | 0.65 |
| 27. | ข้าพเจ้ายอมรับในผลการประเมินและคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น | 4.06 | 0.74 | 18.18 | 0.53 |
| 28. | ข้าพเจ้าสามารถนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนการเรียนในอนาคตได้ | 3.94 | 0.66 | 16.82 | 0.59 |
| 29. | ข้าพเจ้าสามารถทำนายที่ได้เรียนรู้มาปรับใช้เพื่อการเรียนรู้ในอนาคตได้ | 4.05 | 0.64 | 15.86 | 0.62 |
| 30. | ข้าพเจ้ายินดีปรับปรุงวิธีการเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้อื่น | 4.16 | 0.73 | 17.42 | 0.54 |

จากตาราง 1 พบว่าค่าสถิติพื้นฐานของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอของนักศึกษาลักษณะนี้ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.64 ถึง 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.64 ถึง 0.74 ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายอยู่ระหว่าง 15.49 ถึง 20.02 เมื่อ

พิจารณาสหสัมพันธ์รายข้อกับผลรวมคะแนนจากทุกข้อ มีค่าระหว่าง 0.43 ถึง 0.66 และมีค่าเบี่ยงเบนกว้างข้อ

ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มองค์ประกอบดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอง

| ข้อ | ข้อค่าอ่าน | องค์ประกอบ | | |
|-----|--|------------|-------|------|
| | | F1 | F2 | F3 |
| 19 | สามารถประเมินผลสำเร็จในการเรียนรู้ของตนเองได้ | 0.70 | 0.25 | 0.15 |
| 20 | สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือปรับปรุงแผนการเรียนรู้ของตนเอง | 0.67 | 0.27 | 0.17 |
| 17 | สามารถตรวจสอบผลการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง | 0.60 | 0.30 | 0.26 |
| 6 | สามารถกำหนดชั้นตอนในการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน | 0.60 | -0.02 | 0.42 |
| 5 | สามารถวางแผนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเมื่อต้องการที่จะเรียนรู้ | 0.58 | -0.03 | 0.42 |
| 13 | สามารถเลือกแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมกับเนื้อหาได้ | 0.56 | 0.28 | 0.31 |
| 21 | มีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือปรับปรุงแผนการเรียนรู้ของตนเอง | 0.55 | 0.43 | 0.13 |
| 18 | รู้ว่าตนเองมีความสามารถอย่างไรในระดับใด | 0.55 | 0.36 | 0.20 |
| 14 | สามารถควบคุมตนเองให้ทำในสิ่งที่ควรกระทำในการเรียนได้ | 0.54 | 0.17 | 0.44 |
| 7 | สามารถจัดลำดับความสำคัญของชั้นตอนการเรียนรู้ได้ | 0.53 | 0.08 | 0.46 |
| 23 | ใช้เหตุผลในการเลือกหรือตัดสินใจในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือปรับปรุงแผนการเรียนรู้ของตนเอง เช่น ย้อนรับในผลการประเมินและคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น | 0.49 | 0.47 | 0.19 |
| 30 | อินเตอร์เวนปัจจัยการเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้อื่น | 0.02 | 0.76 | 0.25 |
| 29 | สามารถนำทักษะที่ได้เรียนรู้มาปรับใช้เพื่อการเรียนรู้ในอนาคตได้ | 0.16 | 0.72 | 0.27 |
| 24 | รู้ข้อบกพร่องในการเรียนของตนเอง | 0.19 | 0.70 | 0.08 |
| 28 | สามารถนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนการเรียนในอนาคตได้ | 0.16 | 0.67 | 0.26 |
| 25 | รู้ว่าควรแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองอย่างไร | 0.36 | 0.65 | 0.15 |
| 26 | สามารถหาข้อมูล/ความรู้/วิธีการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง | 0.45 | 0.59 | 0.15 |
| 22 | มีความเข้มแข็งในการตัดสินใจในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือปรับปรุงแผนการเรียนรู้ของตนเอง | 0.41 | 0.56 | 0.23 |

ตาราง 2 (ต่อ)

| ข้อ | ข้อคำถาน | องค์ประกอบ | | |
|--------------------------|---|------------|-------|-------|
| | | F1 | F2 | F3 |
| 16 | สามารถตรวจสอบผลการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดได้ | 0.34 | 0.39 | 0.33 |
| 2 | บอกได้ว่าพ้องการเรียนรู้อธิบายได้ | 0.16 | 0.13 | 0.63 |
| 12 | สามารถดันคำว่าทำข้อมูลจากหลายแหล่งเมื่อต้องการหาข้อมูล | 0.22 | 0.25 | 0.63 |
| 4 | สามารถกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจนทุกครั้ง | 0.02 | 0.22 | 0.58 |
| 10 | สืบค้นหรือสอบถามจากผู้รู้อยู่เสมอหากต้องเรียนรู้ในสิ่งที่ยากและไม่เข้าใจในเนื้อหา | 0.17 | 0.26 | 0.57 |
| 11 | รู้ว่าจะทำข้อมูลจากแหล่งใดเมื่อต้องการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง | 0.27 | 0.21 | 0.57 |
| 3 | ต้องการเรียนรู้สิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิตของตนเอง | 0.39 | -0.01 | 0.57 |
| 8 | สามารถเลือกวิธีเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้ | 0.33 | 0.22 | 0.56 |
| 1 | เลือกเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจ | 0.18 | 0.15 | 0.56 |
| 15 | สามารถปฏิบัติพฤติกรรม/กิจกรรมหรือขั้นตอน ที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ | 0.37 | 0.27 | 0.53 |
| 9 | สามารถดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นได้ในระยะเวลาที่กำหนด | 0.41 | 0.22 | 0.48 |
| ค่าไอลเกน | | 11.47 | 2.32 | 1.32 |
| ร้อยละของความแปรปรวน | | 38.24 | 7.74 | 4.38 |
| ร้อยละของความแปรปรวนสะสม | | 38.24 | 45.99 | 50.37 |

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy. = .95

Bartlett's Test of Sphericity = 8.08 p < 0.00 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่าผลการวิเคราะห์องค์ประกอบนี้ มีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 (F1) ค่าไอลเกนเท่ากับ 11.47 อธิบายความแปรปรวนได้ 38.24 เมื่อพิจารณาข้อคำถานแต่ละข้อพบว่าเป็นข้อคำถานเกี่ยวกับการความสามารถในการควบคุมตนเองให้ดำเนินการตามแผนการเรียนรู้และตรวจสอบความสำเร็จตามตัวชี้วัดและตัดสินใจดำเนินการตามแผนหรือปั้นปูรูปแบบแผนการเรียนรู้ ดังนั้นจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความสามารถในการ

ควบคุมและตรวจสอบตนเอง ประกอบด้วย พฤติกรรมบวกซึ่ง 11 ตัวแปรซึ่งผู้วิจัยได้ลำดับข้อตามขั้นตอนการเรียนรู้ คือ 1) สามารถวางแผนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเมื่อต้องการที่จะเรียนรู้ 2) สามารถกำหนดขั้นตอนในการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน 3) สามารถจัดลำดับความสำคัญของขั้นตอนการเรียนรู้ได้ 4) สามารถเลือกแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมกับเนื้อหาได้ 5) สามารถควบคุมตนเองให้ทำในสิ่งที่ควรกระทำการเรียนได้ 6) สามารถตรวจสอบผลการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 7) รู้ว่าตนเองมีความสามารถอย่างไรในระดับใด

8) สามารถประเมินผลลัพธ์เรื่องการเรียนรู้ของตนเองได้ 9) สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือปรับปรุงแผนการเรียนรู้ของตนเอง 10) มีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือปรับปรุงแผนการเรียนรู้ของตนเอง 11) ใช้เหตุผลในการเลือกหรือตัดสินใจในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือปรับปรุงแผนการเรียนรู้ของตนเองเสมอ

องค์ประกอบที่ 2 (F2) มีค่าไオเกนเท่ากับ 2.32 อธิบายความแปรปรวนได้ 7.74 เมื่อพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อพบว่าเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความสามารถในการสะท้อนผลจากการประเมินและการนำผลสะท้อนไปปรับปรุงสูตรให้ในอนาคต ดังนั้นจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความสามารถในการปรับปรุงตนเอง ประกอบด้วยพฤติกรรมบ่งชี้ 10 ตัวแปรซึ่งผู้วัดได้ลำดับข้อตามขั้นตอนการเรียนรู้ คือ 1) สามารถตรวจสอบผลการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ 2) มีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้หรือปรับปรุงแผนการเรียนรู้ของตนเอง 3) รู้ข้อนอกพร่องในการเรียนของตนเอง 4) รู้ว่าควรแก้ไขข้อนอกพร่องของตนเองอย่างไร 5) สามารถหาข้อมูล/ความรู้/วิธีการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขข้อนอกพร่องของตนเอง 6) ยอมรับในผลการประเมินและคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น 7) สามารถนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนการเรียนในอนาคตได้ 8) สามารถนำทักษะที่ได้เรียนรู้มาปรับใช้เพื่อการเรียนรู้ในอนาคตได้ 9) ยินดีปรับปรุงวิธีการเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้อื่น

องค์ประกอบที่ 3 (F3) มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.32 อธิบายความแปรปรวนได้ 4.38

เมื่อพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อพบว่าเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ ความสามารถในการกำหนด เป้าหมายในการเรียน และความสามารถในการวางแผนการเรียนรู้ ดังนั้นจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความสามารถในการจัดการตนเอง ประกอบด้วย พฤติกรรมบ่งชี้ 10 ตัวแปรซึ่งผู้วัดได้ลำดับข้อตามขั้นตอนการเรียนรู้ คือ 1) เลือกเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจ 2) บอกได้ว่าต้องการเรียนรู้สิ่งใด 3) ต้องการเรียนรู้สิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิตของตนเอง 4) สามารถกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจนทุกครั้ง 5) สามารถเลือกวิธีเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้ 6) สามารถดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นได้ในระยะเวลาที่กำหนด 7) สืบค้นหรือสอบถามจากผู้รู้อยู่เสมอหากต้องเรียนรู้ในสิ่งที่ยากและไม่เข้าใจในเนื้อหา 8) รู้ว่าจะหาข้อมูลจากแหล่งใดเมื่อต้องการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง 9) สามารถค้นคว้าหาข้อมูลจากหลายแหล่งเมื่อต้องการหาข้อมูล 10) สามารถปฏิบัติพุทธิกรรม/กิจกรรมหรือชั้นงาน ที่น่าไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ได้

ดังนั้น คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน คือ ผู้ที่มีคุณลักษณะ 3 ด้าน ก้าวไป คือ ความสามารถในการจัดการตนเอง (Self-managing) การควบคุมและตรวจสอบตนเอง (Self-monitoring) และการปรับปรุงตนเอง (Self-modifying) โดยคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.64 ถึง 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.64 ถึง 0.74 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับมาก

ส่วนคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา

วิทยาลัยชุมชนมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดองค์ประกอบคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำdenengของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากัน 0.94 และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า ค่าความเชื่อมั่นในองค์ประกอบที่ 1 ถึง 3 มีค่าความเชื่อมั่น 0.89, 0.89 และ 0.86 ตามลำดับ ส่วนค่าอำนาจจำแนก มีค่าตั้งแต่ 0.43 - 0.66 แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำdenengของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ซึ่งมีความเหมาะสมใน การนำไปใช้ในการวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วย การนำdenengของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำdenengของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน พนว่าคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำdenengของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนมี 3 ประการ ก่อตัวคือ องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถในการจัดการตนเอง (Self-managing) องค์ประกอบที่ 2 การควบคุมและตรวจสอบตนเอง (Self-monitoring) และ องค์ประกอบที่ 3 การปรับปรุงตนเอง (Self-modifying) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของคอสต้าและแคลลิก (Costa and Kallick) ที่ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับผู้ที่มีลักษณะการนำdenengว่าเกิดจาก 3 มิติ ได้แก่ 1) การจัดการตนเอง หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนบุคลศาสตร์ กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ และรวมรวมข้อมูล เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ 2) การตรวจสอบตนเอง หมายถึง ผู้ที่มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับงานที่ทำ แล้วดำเนินการตามยุทธศาสตร์ การคิดแบบอภิมาน

(Metacognition) ตรวจสอบความสำเร็จตามตัวชี้วัด และตัดสินใจดำเนินตามแผนกลยุทธ์ต่อ หรือเปลี่ยนแผนกลยุทธ์ใหม่ 3) การปรับปรุงตนเองหมายถึง ผู้ที่ใช้ผลลัพธ์ท่องจากการประเมิน นำมาวิเคราะห์และนำผลสรุปไปประยุกต์ใช้ในอนาคต (Costa and Kallick. 2004 : 6) และสอดคล้องกับแนวคิดของแกรริสัน และคอนเนอร์ (Knowles, Holton, Swanson. 2005 : 137; citing Garrison. 1997 : 18-31, Conner. 2004 : Online) ซึ่งได้กล่าวถึงแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำdeneng ว่าเป็นผลมาจากการความสามารถในการจัดการตนเอง (Self-management : Control) และการควบคุมตนเอง (Self-monitoring : Responsibility) จุดเน้นของการควบคุมตนเอง คือกระบวนการที่ผู้เรียนใช้ในการควบคุมตรวจสอบ และการประเมินผลตนเองหรือกล่าวได้ว่าเป็นการควบคุมการคิดของตนเองซึ่งเป็นกระบวนการคิดที่เกิดจากทักษะการรู้คิด (Metacognition) และกลยุทธ์ของการบวนการเรียนรู้

ประเด็นที่มีความแตกต่างระหว่างแนวคิดของ แกรริสันและคอนเนอร์ กับคอสต้าและแคลลิก คือความสามารถในการปรับปรุงตนเอง แต่เนื่องจากผู้วิจัยมีความเห็นว่าในสภาพสังคมปัจจุบันกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ ความสามารถในการปรับปรุงตนเอง ที่เป็นคุณลักษณะสำคัญที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเอง ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงตนเองของผู้เรียน เมื่อเกิดการเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้นจึงควรปลูกฝังผู้เรียนให้ค้นหาข้อบกพร่องในการเรียนของตนเอง ยอมรับในผลการประเมินและค่าวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น และรู้ว่าควรแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองอย่างไร จึงจะสามารถ

นำทักษะที่ได้เรียนรู้มาปรับใช้เพื่อการเรียนรู้ในอนาคตได้ จัดทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตนเอง ได้อย่างต่อเนื่องอันจะนำมาสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับความสามารถในการปรับเปลี่ยนปัจจุบันของนักศึกษา วิทยาลัยชุมชนและเมื่อนำตัวชี้วัดมาตรวจสอบ ในเชิงประจักษ์ก็พบว่า拿กศึกษาวิทยาลัยชุมชนมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนปัจจุบันเอง

และจากการศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปูรณาจุณลักษณะการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัย

ชุมชน ส่วนแบบวัดคุณลักษณะคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาตนจะช่วยให้ผู้สอนนำไปในการประเมินคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนและนำข้อมูลไปใช้เคราะห์ผู้เรียนเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในวิทยาลัยชุมชนได้ดีข้าไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีงบประมาณ 2554

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรัฐส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
รุ่งอรุณ ไสโยสกุล. (2549). แนวคิดสู่การปฏิบัติ : การเรียนรู้โดยการเรียนรู้นำตนเองสำหรับผู้ไทย.
กรุงเทพ : สำนักบริหารงานการศึกษากองโรงเรียน.
วิทยากร เชียงฤทธิ์. (2549). การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สถาบัน.
สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). นโยบายและการดำเนินงานวิทยาลัยชุมชน. กรุงเทพฯ : องค์การรัฐส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.).
สุนทร โภวว. (2546). การพัฒนาปูรณาจุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล. ปริญญาโทพนธ์ ศศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
Conner. (2004, December). Developing Self-directed Learners Online Northwest Regional Education Laboratoire. Retrieved December 20, 2011, from <http://www.schoolnet.org.za/.../nh/>
Costa, Arthur L. and Kallick, Bena. (2004). Assessment Strategies for Self-directed Learning. California : Corwin Press A Sage Publications.
Knowles, S. Malcolm. and ; Elwood F.Holton ;& Richard A. Swanson. (2005). The Adult Learner : The Definitive Classic in Adult Education and Human Resource Development. Six Edition. Houston Texas :Gulf Publishing Company.